

2011/7,8

ČERVENEC
SRPEN

Poutník

časopis Obce unitářů v Brně

POUTNÍK

Obsah čísla 7, 8/2011 (verze pro webový archiv)

Rev.Mgr. Jarmila Plotěná: Okřídlený kůň a naše inspirace 3

Blahopřání 4

Otevřený dopis: Informační vzkazy – červenec 5

Otevřený dopis: Informační vzkazy – srpen 10

Dan Novotný: Mesiáš 16

Dan Novotný: Poker života 18

Dan Novotný: Non serviam 20

Dan Novotný: Pávilon 23 19

Eva Švecová: Pestré Velikonoce 19

Pavel Havlíček: Krok zpátky 22

OKŘÍDLENÝ KŮŇ A NAŠE INSPIRACE

Stalo se již zvykem, že přibližně tak dvakrát do roka je u brněnských unitářů návštěvou okřídlený kůň literátů Pegas. Scházíme se, členové a příznivci unitářů nad svými texty, abychom je sdíleli s ostatními při autorském čtení. A nepřečteme jen a nerozejdeme se jen tak, ale často zůstáváme, besedujeme, prózu a básně i texty nikterak zařaditelné si půjčujeme, přeposíláme a v nejlepším případě poskytneme do Poutníka. Ten letní již na ně čekal, místo si ponechal a stejně přetéká, takže nestačí svým malým rozsahem všechny texty, které by tak rád uveřejnil, pojmout.

Moc se proto autorům omlouvá a uveřejní v dalších nejbližších číslech, to jest v září a v říjnu.

Škoda jen, že takový tištěný Poutník nemůže přinést tu pravou pegáskovskou atmosféru, ono jiskření Ducha, neboť čím se neviditelnost zviditelňuje, neslyšitelnost činí slyšitelným, tušitelnost činí jasnější – inu TVORBOU, oním „shůrydáno“, co nelze koupit ani vynutit.

Toto číslo Poutníka je tedy věnováno zcela textům autorů okřídleného koně, neboť:

**Je-li v tobě k psaní láska,
nasedni si na Pegáska.
Lze sdělit, co srdce tají,
když ti jiní naslouchají,
ke tvé duši úctu mají.
Pak se role vystřídají.
A tak okřídlený kůň
povznáší nás k nebesům.**

Jarmila Plotěná

BLAHOPŘÁNÍ

všem členům i přátelům Brněnské obce unitářů, kteří se narodili v červenci a v srpnu

- 13.7.** Jitka Zlámalová
- 15.7.** Miroslav Nejezchleba
- 29.7.** Ing. Jana Černecká
- 6.8.** Anna Stanovská
- 7.8.** Pavel Grün
- 9.8.** Anna Plachá
- 10.8.** Jiří Höger
- 30.8.** Rostislav Miča

INFORMAČNÍ VZKAZY JEDNOTLIVCŮM NA KAŽDÝ DEN V ROCE

Tento program je určen pro lidi na jednotlivé dny celého roku, i když každá z těchto myšlenek může pomáhat kdykoliv to budeme během roku potřebovat.

ČERVENEC

1. července

Jsme součástí věčnosti jako všechny ostatní formy ve vesmíru, vyvíjející se pod zákonitostí transformací vedené kosmickým programem.

2. července

Pokud něco nevyzkoušíme v praxi a neprožijeme, neporozumíme tomu. Praktických prožitků není třeba se bát. Je důležité však, aby byly v souladu s naším svědomím, pak se nám nemůže nic stát.

3. července

Jsme, řečeno symbolicky, součástí ohromného orchestru lidské společnosti. Když naladíme svůj organismus správně, dostaneme se do harmonie s celkem. Pokud bychom chtěli hrát na nástroj někoho jiného, neporozumíme mu plně, protože není naším úkolem.

4. července

Kontroluj si, po čem opravdu v hloubi své duše toužíš. Jestli nejvíce ze všeho toužíš jít s ostatními cestou zákonů, pak bude tvůj život požehnaný a šťastný.

5. července

Kontrolujme si, jaké myšlenky nás napadají. Jestli jsou to myšlenky strachu o sebe, jiné, o peníze nebo myšlenky méněcennosti nebo nadřazenosti, sobectví všeho druhu apod., pak jde o myšlenky negativní, které nás povedou do těžkých a bolestných zpětných vazeb. Tyto myšlenky je třeba uvolnit ze svého mozku, nechat roz-

plynout a nahradit myšlenkami zdravými a nesobeckými. To je spojeno s vděčností za vše, co nám život dává.

6. července

Cesta k zákonům je spojena se stálou kontrolou, nakolik máme pozitivní vztah k ostatním lidem i k jiným formám života. Nakolik rezonujeme s nezdravými, chorobnými programy. Každá myšlenka odporu a negace je mimo zákon. Vždy je třeba hledat chybu v sobě.

7. července

Pokud se otevřeme zákonům a plně se o ně ve všem opíráme, stojíme pevně, protože ty jediné nás nikdy v ničem nemohou zradit ani opustit.

8. července

Když začínáme na sobě pracovat, zdá se nám to někdy velmi namáhavé a těžké, ale čím samozřejmější se pro nás tato práce stává, tím je i lehčí. Nakonec zbavování se chyb a alogismů se stane radostí, jako když z nás spadne nějaké těžké špinavé břemeno.

9. července

Je zbytečné vinit ze svých těžkostí ostatní lidi nebo prostředí. Je to naše vina, že pro naše vlastní špatné, někdy velmi staré programy, kterými rezonujeme s prostředím, nedovedeme správně řešit situaci. Vše má svůj řád. Je jen třeba se na něj napojit a učit se mu porozumět.

10. července

Zkontrolujme si, jak přistupujeme k plnění svých úkolů. Je-li náš přístup negativní, vytváříme si odpor, je-li pozitivní, hledáme chyby v sobě, odstraňujeme překážky a necháváme se vést svým svědomím. Pak se dostaví spolupráce ze všech stran, pokud ji budeme k hodnotnému úkolu potřebovat.

11. července

V naší době se budeme setkávat s neobvyklými věcmi. Nemá smysl se jich bát. Místo toho je třeba, abychom dobu, ve které ži-

jeme, pochopili. Je to doba transformací, bude směřovat k očišťování od vší špíny a k dalšímu vývoji.

12. července

Od rána, jak otevřeme oči, pokusíme se vnímat všechno, co je pod zákony logiky a harmonie a co je na základě toho krásné. Během dne začneme hledat tuto krásu ve všem, s čím se dostaneme do styku. Někdy je to velmi náročné, než ji odhalíme, ale jestli se o to každý den pokoušíme, postupujeme dále na cestě ke své vnitřní harmonii a logice.

13. července

Jestli toužíme po tom, aby se svět a lidi změnili k lepšímu, můžeme pro to udělat jediné. Změnit k lepšímu sami sebe. Změní-li se k lepšímu každý jedinec, změní se pak celá společnost.

14. července

Protože se vše vyvíjí, mění se a vyvíjí i naše planeta. Na základě toho dostáváme nové úkoly. Když přichází nová éra, je třeba pochopit, jaké nové úkoly nás čekají, co bude třeba plnit.

15. července

Je možné pomáhat šířit poznání zákonů. Vedení k tomu najdeme sami v sobě však jen tehdy, když budeme svými myšlenkami na zákony sami stále napojeni.

16. července

Mnoho lidí hledá odpověď na chaos dnešního světa. Pokud tento chaos však nedosáhl ještě svého kritického vrcholu, bude to v budoucnosti ještě horší. Podobně jako vřed musí nejdříve zhnisat, pak teprve praskne a všechny jedy se mohou odplavovat, tak teprve po dosažení kritického vrcholu se začnou chorobné myšlenky odplavovat a transformovat. Sami zhoršujeme situaci tehdy, když se rezonancí napojujeme na nelogické, chorobné programy a tím je zesilujeme. Pomoci můžeme sobě i jiným napojením pouze na zdravé programy.

17. července

Odpověď na smysl svého života najdeme každý ve svém nitru, když se zeptáme svého svědomí a promyšleně zpracujeme všechny informace, které dostáváme z venku. Pokud opravdově toužíme najít smysl svého života, najdeme ho.

18. července

K upřesnění pochopení svého smyslu života nám pomáhají velmi namáhavé a těžké životní úseky. Jsou to zkoušky, kterými dokazujeme, jestli svůj úkol v životě opravdu chceme splnit. Pokud ano, odhalí nám tyto zkoušky naše chyby a my je můžeme napravit.

19. července

Pokud o pozitivních hodnotách života pouze hovoříme, ztrácí to význam, je to zbytečné. Smysl to začne mít až tehdy, až je začneme dokazovat svými skutky. Pak teprve nás začnou lidé následovat, protože po těchto hodnotách v hloubi své duše každý touží.

20. července

Známe-li svůj úkol ve svém životě, ztratíme vše, jestli ho nebudeme plnit. Čím častější bude toto neplnění, tím horší budou pády do našich chyb a poruch, tím méně budeme šťastni a tím více bolesti jak psychické tak fyzické budeme prožívat.

21. července

Své myšlenkové analýzy je třeba si stále kontrolovat svým svědomím, jestli jsou správné.

22. července

Pokud toužíme jen po hodnotných věcech a nežádáme od života nic nelogického a sobeckého, vše se nám postupně splní.

23. července

Nic nezůstane skryto. Na základě zákonitosti rezonance každá naše špatná myšlenka si jednou najde cestu ven a každý z nás se jednou projeví v pravém světle. Naopak naše dobré myšlenky vytvoří jas v nás samotných i v okolí.

24. července

Šťasten v práci může být jen ten, kdo dělá práci užitečnou, kdo se na ni soustředí a nedělá ji polovičatě.

25. července

Vstupujeme do nové éry. Nastává čas budování a tvoření. Je třeba se na ni napojit se svým hodnotným životním úkolem a kontrolovat si stále, jestli jsme ve stavu vnitřní pohody (zdravá činnost pravé mozkové hemisféry) a jestli logicky zpracováváme situace (zdravá činnost levé mozkové hemisféry).

26. července

Dispozici pro tvůrčí myšlení má ve skutečnosti každý člověk, zdaleka ne každý ho však dostává do vědomí. Je třeba se to učit, aby tato schopnost nezůstala bez užitku.

27. července

Budeme-li odmítat to, co je nezbytné se pro náš osobní růst učit, bude nám to předloženo jiným způsobem. Vždy však existuje nejvhodnější cesta. Pokud ji nevyužijeme, půjdeme cestou mnohem komplikovanější, plnou zbytečných, někdy velmi bolestivých zpětných vazeb.

28. července

Život budeme mít takový, jaký si ho učiníme a zasloužíme. Pokud budeme napojeni na negaci, oddělíme se od dobra a harmonie, pokud se u každého napojíme na to dobré, neztratíme vnitřní harmonii.

29. července

Vývoj pokračuje přesně podle kosmického programu. Někdy se nám může zdát pomalý, jindy velmi rychlý. Je třeba se učit chápat, proč. Pokud se ve svém vývoji napojujeme na negace, znamená to, že náš motivační program ještě není čistý.

30. července

Je třeba si každý den uvědomit, za co všechno máme být životu vděční. Porozumíme pak dění a když nebudeme považovat nic za

samozřejmě, za vše budeme vděční, budeme pak schopni opravdové lásky.

31. července

Všechny naše hodnotné a kladné myšlenky mají ohromnou sílu, proto kontrolujme si, jestli nevysíláme myšlenky negativní, tím ubližujeme sobě i ostatním. Nezapomeňme na to, že klíč k dobrým a zdravým myšlenkám máme v jádru své osobnosti, je třeba se jen na ně napojit se.

SRPEN

1. srpna

Pokud jsme ve vnitřním napětí a vzali jsme si na sebe příliš mnoho úkolů najednou, neuslyšíme hlas svého svědomí. Je potřeba se ztišit do alfa a theta stavu, protože teprve pak můžeme najít odpověď na všechny své problémy. Tato možnost je dána každému člověku, je jen třeba se o to pokusit.

2. srpna

Dělej to, co cítíš ve svém svědomí, že udělat máš, ale nečekej hned výsledky. Někdy trvá dlouho, než se výsledek objeví.

3. srpna

Pokud se před námi nějaké dveře, do kterých jsme chtěli vstoupit, zavírají, nemusíme podléhat hned depresím. Naopak, je třeba si uvědomit, že vše je k dobrému, to znamená, je třeba hledat důvod, proč a upřímně si přiznat i svou chybu.

4. srpna

Pokusme se začít den ve stavu vnitřní harmonie a snažme se, aby se nám tento stav udržel celý den. Budeme šťastni sami a s námi i celé okolí.

5. srpna

Když začneme dávat všude, kam dávat máme a můžeme, uvědomíme si, že stejným dílem začneme dostávat.

6. srpna

Ve chvíli, kdy se nám nahromadí příliš mnoho úkolů, je třeba od této činnosti odstoupit a v tichu analyzovat a ptát se svého svědomí, co z těchto úkolů je důležité a co ne. Pak se vzdát úkolů neúčinných, i kdyby nás to k nim sebe více táhlo.

7. srpna

Nikdy se nebojme nechat se ozářit světlem pravdy i když by to bylo pro nás osobně hodně nepříjemné. Nebojme se pravdy o sobě, očistí nás.

8. srpna

Jakmile se napojíme na harmonii a logiku, začneme být shovívavější, otevřenější a budeme všechno lépe chápat. Přestaneme mít pocit, že jediné má cesta je správná, nebudeme neústupní a nebudeme chtít druhé lidi měnit podle své představy. Krásná slova, pokud je člověk vnitřně neprožije a neplní, nikoho šťastným neudělají.

9. srpna

Jakmile začneme obviňovat druhé lidi ze svých těžkostí, je třeba se zeptat svého svědomí, v čem sami děláme chybu. Na základě toho změnit svůj vlastní postoj k nim. Jakmile to sami začneme napravovat, uvidíme, že i oni se začnou měnit k dobrému.

10. srpna

Chceš něco udělat, abys pomohl ostatním lidem? Zamysli se nejdříve nad tím, jestli tvá snaha je opravdu pod zákonitosti logiky a skutečné lásky. Zjistíš možná, že ti nejde o logické zpracování celé situace a že tvá láska k druhému není zdaleka taková, jaká by měla být. Možná, že zjistíš i další své chyby. Tvé svědomí ti nejlépe řekne, v čem spočívá tvůj životní úkol, kterým můžeš pomoci sobě i ostatním.

11. srpna

Cítíš, že jsi vtažen do myšlenkového chaosu dnešního světa? Často tam, kde je oficiálně povolena svoboda myšlení a jednání, lidé přestanou potlačovat své špatné myšlenky do podkoří a ony se objeví v plné síle, jak v jejich myšlení, tak jednání. V takovém prostředí však nejlépe poznáš, s kterými špatnými myšlenkami rezonuje tvůj vlastní mozek, co je pro tebe nejtěživější a co by bylo potřeba napravit. Když tyto negativní myšlenky si ze svého mozku uvolníš a nahradíš myšlenkami hodnotnými, zdravými a logickými, pak postoupíš ve svém osobním vývoji dále.

12. srpna

Nechtějme příliš mnoho a nerozčilujme se, když věci nevycházejí podle našich představ. Když začneme hledat řád, abychom pochopili, najdeme ho.

13. srpna

Učme se vžívat do druhého, snažme se ho pochopit a spojovat se s ním jen dobrými myšlenkami a logickými průniky. Zlo je možno překonat pouze dobrem. Láska a porozumění otevře nakonec i ta nejtvrďší srdce. Je někdy velmi těžké to uskutečnit v praxi, ale bez toho nebude pokračovat vývoj k lepšímu.

14. srpna

Každý v sobě máme nějakou hodnotu, nějaké nadání, kterým můžeme přispívat celku. Je třeba, abychom tuto hodnotu odkryli jak u sebe, tak u druhých a stali se tím pro celek užiteční. Budeme-li se cítit jako součást celku, vyrovnaně s ostatními, budeme si plně uvědomovat, že je naší povinností, abychom svou hřivnou přispěli k zdravému vývoji celku.

15. srpna

Pokud je pro někoho z nás nesnadné mít rád druhé lidi, není možné se do toho nutit násilím. Násilím to nejde. Budeme-li hluboce toužit po tom, abychom se naučili mít lidi rádi, ptejme se svého svědomí, jakou cestou máme jít. Hlas svědomí nám cestu ukáže a nám se to může začít postupně dařit.

16. srpna

Náš životní postoj ke všemu, co děláme, je nesmírně důležitý. Pokud náš postoj k práci, kterou děláme, není pozitivní, je třeba přestat, provést logickou analýzu, proč a hledat pozitivní hodnoty. Život na nás nenaloží více, než jsme schopni unést. Je třeba jen svůj úkol odpovědně přijmout.

17. srpna

Náš vnější stav je odrazem našeho vnitřního stavu. Jakmile se nepromyšleně necháme ovlivňovat prostředím, kam vítr, tam plášt', dostaneme se do vnitřního chaosu. Na nové situace je třeba se adaptovat s pevným vnitřním postojem, který je v souladu se zákonem. Je třeba, abychom jim byli stále otevřeni, to nás bude chránit.

18. srpna

Negativní myšlenky se rozrůstají velmi rychle, pokud jim dá člověk průchod. Je třeba je co nejdříve začít uvolňovat a nahrazovat myšlenkami zdravými. Znamená to kontrolovat si stále své myšlenky. Stav vnitřní krásy a harmonie je přímo úměrný počtu našich pozitivních myšlenek.

19. srpna

Je třeba najít své vnitřní vedení pomocí hlasu svého svědomí a nespolehat se na vedení jinými lidmi. Toto vnitřní vedení je třeba v sobě hledat. Ale kdo upřímně hledá, ten jistě dříve nebo později najde.

20. srpna

Každý člověk se musí učit sebekázi. Čím dříve s tím začne, tím lépe. Je to však cesta obtížná, protože je třeba se vzdávat nezdravých požitků a návyků. Tyto nezdravé návyky se někdy odstraňují velmi dlouho.

21. srpna

Každý z nás zažijeme v životě okamžik, kdy jsme někým vyvedeni z míry. Pokud se necháme takovou situací strhnout a ovlivnit, postupně upadáme do chaosu a nic dobrého tím nemůžeme přinést. Pokusme se proto v takové náročné situaci myšlenkově vypnout, uvolnit se od ní a napojit se na hlas svého svědomí. To nás povede. Je třeba ho však uposlechnout.

22. srpna

Nezáleží na tom, čím jsme a co děláme, záleží na tom, jakou cestou jdeme. Pokud je to cesta nepochopení a negace, jdeme jako slepci. Pokud se rozhodneme pro cestu harmonie a logiky, budeme postupně nacházet hlubší smysl svého života a lépe chápat všechno dění kolem nás.

23. srpna

Abychom se zákonům a svému svědomí dovedli otevřít, k tomu je potřeba nejdříve po tom velmi intenzívně toužit. S tím souvisí i vzdávat se toho, co není správné. Jestli nakonec tohoto daru dosáhneme, je třeba ho užívat pro dobro své i ostatních.

24. srpna

Když zkoumáme své myšlenky – kde cítíme neklid, negaci, špatnost? Pokud se snažíme takové myšlenky ospravedlnit a vymlouváme se, buďme si jisti, že jsme na špatné cestě se všemi důsled-

ky toho. Pokud ale naopak začneme toužit se změnit k lepšímu, život nám cestu ukáže.

25. srpna

Dáváme-li, čiňme tak svobodně, neovlivněni nikým, z plného srdce a nekladme si žádné podmínky, ať jde o dary hmotné nebo duchovní. Zapomeňme, že jsme dávali. Při takovémto způsobu dávání nebudeme mít sami nikdy nedostatek.

26. srpna

Učit se mít rád je dlouhodobý proces. Jak jsme na této cestě daleko, poznáme podle toho, nakolik máme rádi své tak zvané nepřátele. Jestli dovedeme odpustit sobě i jim společné negativní rezonance, pak jsme na správné a šťastné cestě, protože si tím odkryjeme, které nezdravé myšlenky máme transformovat.

27. srpna

Kontrolujme si, jestli nás napadají myšlenky vděčnosti za vše, co nám život dává, nebo jestli naopak vše bereme jako samozřejmost. Jestli cítíme vděčnost i za chvíle náročné a těžké, které nám pomáhají k transformaci našich špatných programů, pak jsme pod zákony.

28. srpna

Zkontrolujme si, co dáváme v životě na první místo. Pokud dáváme na první místo skutečně hodnotné věci, nenapojujeme se na zbytečnosti nebo dokonce na negace, pak netrpíme ani nedostatkem času ani osobními problémy.

29. srpna

Pomoc a vedení k zákonům získáváme tehdy, když začneme dobrovolně, s osobní motivací, na sobě pracovat. Pokud tato motivace chybí a my si myslíme, že to udělá někdo za nás, nikdy se nic nenaučíme a ve svém vývoji nepostoupíme dále. Postup ve vývoji jde krůček po krůčku a učíme se ze svých chyb.

30. srpna

Někdy se divíme, proč jsme tam, kde jsme a děláme to, co děláme, i když vše je nám nepříjemné. To vše však není zbytečné. Procházíme zpětnými vazbami, abychom se očistili od někdy velmi starých špatných programů. Na základě toho nám bude umožněno pochopit skutečnou pravdu života.

31. srpna

Poznávání zákonů potřebuje velkou trpělivost, vytrvalost a důslednost. Je třeba, abychom pochopili, co je na nás žádáno a svobodně a rádi to začali plnit. Pak v nás začnou zákony pracovat a všichni, kdo se s námi setkají, to poznají – protože – „po ovoci poznáme se“.

Daniel Novotný

MESIÁŠ

Moše šel domů. Slova z dnešní rabínovy promluvy se mu honila hlavou: co bude, až přijde mesiáš. Až se dovrší náprava světa. Přemýšlel o tom, jak to vlastně je... a jaká úloha jeho samého v tomto dění.

Když přišel domů, rozhodl se, že bude studovat: večer měl volný, tak se pokusí přijít řadě věcí na kloub. Když si sedal ke studiu, měl pocit, jako by měl najednou více energie, více puzení po smyslu a motivace byla silnější.

Náhle uviděl, jak to zapadá. S každou stránkou se mu obraz doplňoval, rozšiřoval, zpřesňoval. Zkusil otevřít náhodnou pasáž v jiné části: a zrovna mu krásně ilustrovala to, co mu právě před chvílí unikalo. Přešel k modlitbám. Tělem se mu rozlil zvláštní pocit. Propojování pokračovalo. Zdálo se mu, že některé informace směřují přímo na něj... a toho se lekl.

Odskočil od textu. To není... to nemůže.. ne! To nemůže být pravda! Lehl si na postel a začal oddechovat. Báł se. Ale na druhou stranu... proč to nezkusit? Proč nezkusit jít dál s tímto předpokladem? No? Zatnul zuby a znovu sedl k textu.

Poté, co uběhla další hodina, začal část sebe ztotožňovat s tělesem celého učení. Ta část se rozvíjela, mutovala. Přečetl už všechno, co měl přečíst a nyní... najednou zjistil, že již nemusí myšlenky nijak usměrňovat, transformace probíhala sama a rozšiřování vědomí pokračovalo. Další rekombinace, další... a otevřelo se to.

* * *

Náhle se mu otevřel pohled na sebe: pohled na to, jak se rodil v každé generaci a v každém ze svých životů jednou dospěl k nové fázi hektického studia. A potom... co potom? Vždycky narazil na nějaký bod, kdy,... Kdy co? Kdy selhal? Nebo neselhal... ale v tom případě, proč je svět stále, jaký je?

Nyní pokračoval již sám a brzy svými novými, rozšířenými smysly obsáhl celý vesmír. Nyní by se měl pokusit o... měl by se? Viděl spousty lidí. Viděl jednotlivé zákony, dle nichž (a dle své svobodné volby) postupují lidé časem dál a dál. A někdy zdánlivě „zpátky“, i když každá regrese byla pročišťujícím předpokladem pro další vývoj...

Vývoj. Smí on vývoj ukončit? Smí on říct „teď je pro všechny konec, vím vše, řeším vše“? Mohl by vůbec těm, kteří postupně rostou a tím vytváří vždy něco neopakovatelně svého, neopakovatelně lidského – všechno náhle zfinišovat? Pochopili by to, nebo musí dorůst?

Podíval se znovu: je tady vůbec něco, co je třeba opravit? Je tady vůbec co ukončovat, do čeho se vkládat, aniž by byla jeho nová moc kontraproduktivní k tomu, co se tady postupně rodí? Může to nenápadně pozorovat. Vědět o všem a zasáhnout v naléhavém případě, kdy se něco třeba vymkne, ale jinak...

To byl ten bod. K tomu došel v každé generaci, ve které se kdy narodil: nespravovat, co není rozbité. Oddychl si.

Tu noc spal Moše klidným a hlubokým spánkem spravedlivých.

Dan Novotný

POKER ŽIVOTA

Bez zrcadla, bez lidí
nekoukneš sám sobě na rty.
Jak blufovat, když nevidí
hráč ani své vlastní karty?

Dan Novotný

NON SERVIAM

co je mi do pohybů všelijaké hmoty sem a tam?
co je mi do nahodilosti rekombinací písmen, jmen, pojmů?
kdo ovlivňuje, co já sám vlastně chci?
dívám se z jedné strany a vidím mechanismy
dívám se z jiné a vidím prej Plán... nebo co ...
prej...no občas se ztakovím, občas zmakovím, pokaždý jiná chyba
hledat balanci, či střed – tam je zas nudná šed'
...hrát si? aspoň generovat humory? to zas neberu vážně co bych
mohl
línej být? to zas zkamením do nenadchnutelná

nenechávám vnitřním i vnějším nutičům přerůst jejich snahy
a prostě budu

Dan Novotný

PAVILON 23

už asi třetí nebo čtvrtý konec světa
začíná to být fádní
snad mě tady nezastihne ona mlčící pravda,
kterou jsem se snažil vykutat tak krvavě, bláhově, selfreferenčně
že se otřásaly stropy a nebesa... nebo ne?
ne nebesa, bláhovče, to jen čupřina tvojí hlavy
ne pekla, bláhovče, to jen tvé paty mají na sobě trochu rohoviny
pojď sem, do azylu, exilu, mutační zóny
tady nikoho neutlučeš příliš velkými slovy,
protože každé je tu ve svém vlastním omylu
a nemusí mít náladu na květnaté výsvity o nula slovech
tak díky, pavilone 23
za to, že vidím, že v tom nejsem sám

Eva Švecová

PESTRÉ VELIKONOCE

Každé křesťanské svátky toužím po ostrůvku klidu, kde bych se mohla ponořit do vzpomínek na Ježíšovu dobu a věnovat více času duchovnímu prožívání. Avšak, jak je již obvyklé, převládají hmotné zájmy, je nutno se postarat o shromážděnou rodinu, atd. Tyto Velikonoce mne však rodina vzala dvakrát na výlet, a tím jsem byla zproštěna hostitelských starostí.

První den byl výlet do Mikulova, kde jsem byla vůbec poprvé. Již z dálky bylo vidět Svatý kopeček. Pocítila jsem dotyk bolesti v srdci. Představila jsem si, čím byla myšlenka na vznik tohoto díla podnícena, jak se uskutečňovala a jak pak nakonec dokonané dílo sloužilo k počtě utrpení Ježíše. Jak zájem postupně opadal, Ježíš upadal do zapomnění, církev svým klopýtáním mnohde uvedla ce-

lou věc víry spíše do stavu formální strnulosti, zavánějící zastaralými představami, ne-li snad bajkami...

Na náměstí Mikulova byly Velikonoční trhy se spotřebním zbožím a různými lahůdkami a mezi stánky proudili koupěchtiví lidé. To byl hlavní zájem.

Tak takhle se pozměnil základ Velikonoc.

Po malé chvíli jsme zahlédli šipku, upozorňující na synagogu. Ano, ano, v dále byla vidět. Opět mne zabořelo srdce. Stará, dobrá synagoga. Kolika lidem posloužila v době jejich utrpení, kolik lidí hledalo posilu v synagoze, hledající pomoc Boží. A kolika lidem však také posloužila jako terč nenávisti, či posměchu.

Dosud žijící Židé však synagogu navštěvují a to se srdcem buď dosud vroucím, nebo již zvlažnělým, zrovna jako zbytek katolíků si připomíná s menší intenzitou, nebo živou vroucností utrpení i konečné vítězství Ježíše Krista.

Druhý den jsme zamířili do Lednice. Tam mne zaujal z dálky viditelný minaret, postavený jako architektonická zvláštnost, nebo rozhledna. Minaret všeobecně je však místo, odkud svolává muezin věřící, aby vzdali modlitbou úctu Bohu, dle Koránu – Alláhovi. Tedy připomněla jsem si třetí velkou skupinu věřících - islám. Ti též uctívají Boha. Každá súra Koránu začíná slovy: „ Ve jménu Boha milosrdného, slitovného.“

Všechny tři velké skupiny věřících, opírajících se o Boha, který je LÁSKA, nedokáží však žítí ve shodě. Jak je to možné? táží se. Snad nedokonalé pochopení Božích zákonů, povrchnost, neúmyslné, či záměrně špatné chápání některých částí Božího slova za účelem osobního nebo národního prospěchu?

V souvislosti s těmito úvahami se mi vybavila historka, stará asi 15 let a chci se s Vámi o ni podělit:

Znala jsem se s jedním vysoce inteligentním, u nás vystudovaným Syřanem. Byl zaměstnán na jedné pražské ambasádě. Vyprávěl mi o svých rodičích, na které s láskou vzpomínal. O jejich výchově. Když procházel kolem chudobný, bylo povinností ho obdarovat plody úrody... „Když nám Bůh požehnal, nesmíme si to nechat jen pro sebe“, zdůrazňovali. Své potomky nabádali, aby, až

zde oni již nebudou, postavili společný dům, kde budou všichni bydlet, a silnější se budou starat o slabší. Nu, nelíbí se vám to?

Byl to človíček vždy veselý, usměvavý, plně odevzdaný do Boží vůle, s ničím si nelámající hlavu. Chtěl se stát knězem, ale nakonec vyhověl prosbám své maminky a oženil se, aby měla vnoučata. S otevřeným srdcem, i peněženkou, obdarovával viditelně nuzné, aniž by vyčkal na jejich prosbu. Jednou se po několikadenní nepřítomnosti vrátil do Prahy, kde na něj čekal vykradený byt. Starožitné modely mešit, minaretů a jiné – vše bylo pryč. Když mi to telefonoval, tak na závěr po krátké úvaze dodal: „Ale co, hlavně že vím, že mne Bůh miluje, protože kdybych byl býval doma, ještě by mne zloděj zabil, protože jsem ho vyrušil.“ A tím záležitost ukončil. Vrátil se do klidu a do vědomí Boží vůle.

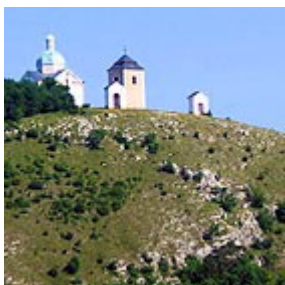
Se smíchem mi vyprávěl, jak dokázal jednomu muezinovi povrchnost. Právě na dobu, kdy měl z minaretu svolávat věřící, ho vylákal fingovaným dopisem na vzdálenější místo. Vystupoval v něm jako roztoužená žena, čekající na jeho náruč. Byl zvědav, jak se dotyčný zachová. A když se svolávání nekonalo, důtklivě se ho tázal, koho nosí v srdci a komu a čemu slouží. On sám byl totiž ve všem velmi důsledný a Boha dával ve svém životě vždy na první místo. Nauka může být jedna, ale její následování může být různé a proto také povrchně chápané. Pravdy nemohou přinést žádaný účinek. Je-li hmatatelně různý přístup u jednotlivců, nemůže existovat i u celých skupin, vedoucích masy lidí?

Dotyčný Syřan u nás několikrát přespal a to se ukázalo nakonec velmi užitečným, protože jsem pochopila, co jsem dříve nevěděla. Vyprávěl mi, že vždy před spaním vzpomíná na domov, na rodiče, na mešity, krajinu, atd...

Jedenkrát na tomtéž lůžku u nás přespal i jistý léčitel, senzibil. Na ranní otázku, jak se vyspal, odpověděl: „No, já nechápu, co se to dělo. Snad jsem ani nespál, stále jsem viděl mešity, minarety, palmy, poušť, nikdy jsem nic takového neviděl.“ Vysvětlila jsem mu důvod jeho vidění. A tak jsme dostali oba důkaz, že myšlenky jsou v duchovním světě něco, jako věci, nebo-li také, že myšlenky zůstávají v prostoru a mohou zde působit. Proto možná cítíme na

místech požehnaných klid a mír, kdežto na místech, kde se udály různé tragédie, mohou citliví lidé zaznamenat určitý neklid. Také myšlenka právě vysílaná má svou sílu, je-li ničivého charakteru a my nejsme chráněni, může nám ublížit.

Budme proto opatrní, je ještě dosti věcí, které věda neobjevila a možná ani neobjeví, a chraňme se.

Svatý kopeček Mikulov

Lednici

Minaret v

Synagoga v Mikulově

Pavel Havlíče

KROK ZPÁTKY

Soňa nesměle zaklepala na dveře č. 120. Vyšel on! Bez bílého pláště, bez bílých kalhot, bez bílých ponožek, v civilu, silné obroučky brýlí, delší, splývající vlasy, štíhlý, vysoký. Klinický psycholog. (Ale jen magistr!). Škoda, napadlo Soňu. Zakoktla se a

cosi se přeptala.. Poděkovala, odešla. Jeho dveře se zavřely.

Soňa udělal po chodbě kolečko a vrátila se k hnědým tajemným dveřím č. 120 s prázdným okénkem pro vizitku. ...Ťuky ťuk podruhé! Otevřel. „Promiňte“, řekla Soňa. „Moc se mi líbíte, chci, abyste mě léčil!“

„Víte“, odpověděl magistr, sundal si brýle a jal se je pucovat, „musíte mít, ehm, doporučení od svého lékaře! A pak, já nepracuji pod Všeobecnou zdravotní pojišťovnou“. Řekl to bez vykřičníku, avšak Soně se zazdalo, že smutně. „Ajaj“, hlesla. A on mezitím udělal kukuč, pokrčil rameny a tiše a způsobně zavřel. Citlivej! Tenhle kdyby jí položil ruku na koleno! Jéje! ...Soňa si sedla před těmi dveřmi na lavici a seděla tam asi hodinu. Nevěděla, že ji chvílemi pozoruje ten za dveřmi kukadlem a klíčovou dírkou, ve které měl předtím zevnitř zasunutý tulipán a který teď vytáhl. Soňa se mu nezdála, a ke všemu si zrovna dnes po ránu sjednal terapii s jedním tuze a naprosto náramným klientem! ... A tak nakonec koneckonců Soňa vstala, vyšla za město a kráčela do polí. Ta pole byla čerstvě zoraná a Soňa šla a šla a šla, pořád šla, a najednou, představte si, ta pole skončila, a dál nebylo už nic! Vůbec nic! Ještě, že Soňa zděšeně stačila udělat zavčas krok zpátky!!

PROGRAM NA MĚSÍC ČERVENEC A SRPEN 2017

Shromáždění se konají na ul. Staňkova 18a, Brno, budova OSC a.s.,
3. patro. Doprava: tramvaj číslo 1 a 6 - zastávka Hrnčířská

ČERVENEC 2011

Pátky 17 – 19 hod.:

- 1.7.: RNDr. Milada Škárová: **SEMÍNKO-KLÍČEK-KVĚT-PLOD-SEMÍNKO:
CO JE TO VÝVOJ?**
- 8.7.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **HUSITSTVÍ A UNITÁŘSKÁ TRADICE**
- 15.7.: Ing. Pavel Sedlák: **ZKLIDNĚNÍ MYSLI**
- 22.7.: Otmar Habrle: **KULTURA A MENTALITA JAPONCŮ**
- 29.7.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, RNDr. Milan Lustig:
PŘEDSTAVA SVĚTŮ U RŮZNÝCH NÁBOŽENSTVÍ

Pondělí 18.7. 17 hod.: Ing. Pavel Sedlák: **MALÝ KURS POČÍTAČŮ**

SRPEN 2011

Pátky 17 – 19 hod.:

- 5.8.: RNDr. Milan Lustig: **ROZDÍL MEZI VĚDĚT A VĚŘIT** (s diskusí)
- 12.8.: Jiří Šulc: **JÓGANIDRA A AUTOGENNÍ TRÉNINK** (s praktickou
meditací)
- 19.8.: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná: **MEZILIDSKÉ VZTAHY – NAŠE ŠKOLA
ŽIVOTA**
- 26.8.: Eva Švecová: **NEZAPOMÍNEJME NA BOHA!**

Středeční program v červenci a srpnu se nekoná.

Děkujeme všem dárcům za finanční příspěvky na našich akcích.

Obec unitářů v Brně vydává měsíčník „Poutník“ obsahující původní články členů a přátel Unitárie, články z historie unitářství, poezii, aktuality i zábavu.

E-mailová adresa: unitaria.brno@seznam.cz. Viz též www.unitaria.cz.

Pokud si přejete tento program nebo časopis „Poutník“ dostávat e-mailem, sdělte vaši e-mailovou adresu v kanceláři Obce unitářů v Brně.

Redakční rada: Rev. Mgr. Jarmila Plotěná, Mgr. Daniel Novotný,
ing. Marie Vohlídalová